

ਵੀ.ਐਮ.ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ., ਸਰੋ, ਜੇ.ਜੇ.

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11526

6 ਦਸੰਬਰ, 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. II, ਭਾਗ I - ਆਰ.ਐਲ. 6.17—ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਤ — ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਮਾਪੇ—ਅਸਵੀਕਾਰ—ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ— ਕੀ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਪੇ RI ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 6.17—ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ RI. 6.17 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - RI ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ 6.17 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17 (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 4.3 ਦੇ ਉਪ ਪੈਰਾ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਪੈਰਾ (ii), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ 18 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐਨ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਜੀਤ ਕੇ. ਮਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ।

ਨਿਰਣਾ

5.5. ਸਰੋ, ਜੇ,

(1) ਪਤੀ ¹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 18% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਡਾ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 1992 ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ 18 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਕਲੋਨੀ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੈਲਥ ਸੈਂਟਰ ਪੱਤੇ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਗਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਥਾਣਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ 18 ਜਨਵਰੀ 1994 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਉਸ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਸਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਡਾਕਟਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਕਮਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ (ਡੀਸੀਆਰਜੀ), ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ, ਸਮੂਹ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ (ਜੀਆਈਐਸ), ਸਰਕਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ (ਜੀਪੀਐਫ) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 13 ਮਾਰਚ, 2002 ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਮੋਗਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 2002 (ਅੰਕੜਾ P-5)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਡਾ. ਆਰ.ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਮੋਗਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17 ਭਾਗ II ਭਾਗ I (ਨਿਯਮ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਤਾ/ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਾ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ (DCRG), ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ, ਸਮੂਹ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ (GIS) ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ (GPF) ਆਦਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ (ਏ ਐਂਡ ਈ) (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 5) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਥੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, - ਚੌਥੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਸਹਿਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਜੀਤ ਕੇ. ਮਾਨ ਨੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 6.17। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

(8) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਗ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 6.17 ਦਾ ਨਿਯਮ (1) ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6.17 ਦਾ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6.17 ਦਾ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(3) ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:-

(a) ਇੱਕ ਮਰਦ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤੀ;

- (b) ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਈ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ, ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਵਿਆਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ-ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ
- (c) 25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪੁੱਤਰ.
- (d) ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ।

ਨੋਟ-1 .(c) ਅਤੇ (d) ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲਏ ਗਏ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਨੋਟ-2 ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

9) ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਸਿਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 1/7/98 - IFP 3/8/03 ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪਰਿਵਾਰ 11 ਦੀ ਡੀਫਥੀਓਡੈਵੀਨੋਸ਼ਨਲ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। S. ਪੈਰਾ 4.3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ. 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਸੋਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

10) 3 ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਖੰਡ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17(3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:-

- (i) ਪੁੱਤਰ/ਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ/ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਧੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ/ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ/ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ; ਵਿਧਵਾ/ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਧੀ ਸਮੇਤ ਪੁੱਤਰ/ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਹੈ। 2,620 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਵੱਧ।
- (ii) ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 2,620/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17(3) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 4.3 ਦੇ ਉਪ ਪੈਰਾ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। , 1998. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਪੈਰਾ (ii), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ 18 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਕੰਗ (2)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6.17 ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3)** ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ **ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰ)** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। -ਵਿਵਾਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। **ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4)** 'ਤੇ ਵੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ **ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, **ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5)** 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਪੇ ਜੋ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2620/- ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, 16 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜੋ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 2620 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਸੁਪੈਰ)** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ **ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

(2)	1998	(1)	SCT	556
(3)	2003	(2)	SCT	203
(4)	2002	(1)	SCT	953
(5)	2002	(3)	SCT	800

ਸਕੀਮ 1964 (1964 ਸਕੀਮ - ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) 1964 ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ 5 ਨਵੰਬਰ 1985 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ 1964 ਦੀ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 1951 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਅਣਵਿਆਹੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ 1964 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਸ **ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ** (ਸੁਪੇਰਾ), ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ 6.17(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ **ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰਤੀ ਦੇਵੀ** (6) AIR 1996 SC 937 ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲਈ ਪੈਰਾ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ 'ਪਰਿਵਾਰ' ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 6.17(3) ਵਿੱਚ "ਪਰਿਵਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। 16 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਦੇ **ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਤਹਿਤ** ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ 1 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(14) ਅਗਲਾ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ